

Република Србија
УПРАВНИ СУД
ОДЕЉЕЊЕ У КРАГУЈЕВЦУ
I-5 У 2355/17
Дана 14.01.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Снежане Алексић, председника већа, Биљане Стојановић и Драгане Максимовић, чланова већа, са судским саветником Марком Радосављевићем, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца АД “А.А.” ..., ..., против туженог Министарства финансија Републике Србије, Пореске управе, Сектора за пореско - правне послове и координацију, Регионалног одељења за другостепени поступак Крагујевац, сада Министарства финансија Републике Србије, Сектора за другостепени порески и царински поступак, Одељења за другостепени порески поступак Крагујевац, Срете Младеновића 16, Крагујевац, ради поништаја решења број 400-433-10-00727/2015-I4001 од 10.01.2017. године, у предмету принудне наплате пореза, у нејавној седници већа, одржаној дана 14.01.2019. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба СЕ ОДБИЈА.

Образложење

Оспореним решењем одбијена је жалба тужиоца изјављена против решења Министарства финансија Републике Србије, Пореске управе, Филијале Чачак број 034-433-10-02253/12-01307-03754/13-02532-03565/14 од 17.09.2014. године, којим је према тужиоцу одређена принудна наплата пореза, доприноса и споредних пореских давања доспелих за наплату са стањем на дан као у тачкама 1. -5. става I диспозитива који нису плаћени у законском року, у износима главног дуга ближе означеним у тачкама 1.-16. табеле става I диспозитива, увећаног за 5% на име посебне једнократне таксе за принудну наплату, са каматом обрачунатом до дана доношења ожалбеног решења, тако да укупан дуг износи 118.612.556,18 динара, из непокретности ближе описаних у тачкама 1.-3. става I диспозитива, све уписане у листове непокретности бр. ..., ... и ...

КО Ставом II диспозитива одређено је да ће се принудна наплата доспелих обавеза из непокретности пореског обвезника извршити пописом, установљивањем хипотеке, одређивањем почетне вредности непокретности и продајом непокретности од стране пореског органа. Такође је одређено да трошкови принудне наплате падају на терет пореског обвезника.

У тужби, поднетој овом суду дана 17.02.2017. године, тужилац оспорава законитост решења туженог органа из свих законом прописаних разлога. Наводи да је поступак утврђивања висине дуга тужиоца апсолутно неправилан и неоснован, јер нигде није раздвојен порески дуг који је настао до 29.01.2009. године, као дана приватизације, од дуга који је настао после извршене приватизације. Тужилац даље наводи да је држава била дужна да дугове измири по пријему купопродајне цене постигнуте приликом приватизације сходно тада важећим одредбама Закона о приватизацији, а што није учинила. Овакав став потврдио је и Европски суд за људска права у више својих пресуда, као и Уставни суд Србије према одлуци Уж-6012/2015 (Уж-2310-2014). У моменту подношења жалбе непокретности нису биле уписане као својина тужиоца о чему је приложен доказ извод из листа непокретности ... КО ... од 31.03.2014. године, а како је накнадно извршен упис непокретности – зграда на тужиоца није му познато. Поред тога, објекти који су предмет извршења срушени су приликом нато бомбардовања, а порески орган је изласком на лице места 14.10.2014. године наводно утврдио да објекти нису сасвим порушени. Позивање на тржишну вредност објеката, који је срушен, је апсолутно неприхватљиво. Предложио је да суд тужбу уважи и поништи оспорено решење.

У одговору на тужбу тужени орган је остао при разлозима датим у образложењу оспореног решења. Предложио је да суд тужбу одбије.

Решавајући овај управни спор без одржавања усмене јавне расправе, сагласно одредби члана 33. став 2. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", број 111/09), будући да је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања и испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, у складу са чланом 41. став 1. истог закона, Управни суд је, након оцене навода тужбе, одговора на тужбу и списка предмета ове управне ствари, нашао да тужба није основана.

Одредбом члана 77 став 1 Закона о пореском поступку и пореској администрацији ("Службени гласник РС бр. 80/02....108/13), прописано је да пореска управа почиње поступак принудне наплате пореза, односно споредних пореских давања, доношењем решења о принудној наплати пореза ако порески обвезник није платио порез, односно споредно пореско давање у року из члана 71. став 1 овог закона. Чланом 92. став 1. тачка 6. истог закона прописано је да се принудна наплата спроводи на непокретности- запленом, утврђивањем почетне вредности и продајом, а ставом 2. истог члана прописано је да Пореска управа може на основу решења, по било којем редоследу, примењивати једно или више средстава принудне наплате из става 1. овог члана. Чланом 105 истог закона прописано је да се непокретност пописује, одређује њена почетна вредност и продаје од стране пореског извршитеља у поступку принудне

наплате, на основу решења о принудној наплати из члана 92 став 2. овог закона.

Правилно је, по оцени овог суда, поступио тужени орган када је одбио жалбу тужиоца изјављену против првостепеног решења од 17.09.2014. године, налазећи да је првостепени орган правилно и потпуно утврдио чињенично стање на које је правилно применио материјално право. За своју одлуку тужени орган је дао довољне и на закону засноване разлоге које у свему прихвата суд, па се наводима тужбе не доводи у сумњу законитост оспореног решења. Ово са разлога што је у проведеном поступку утврђено да је првостепени орган на основу књиговодственог стања на пореском рачуну тужиоца утврдио да тужилац, као порски обвезник, има доспеле, а неизмирене обавезе по основу јавних прихода, по ком основу су му издате опомене за плаћање пореза на зараде, пореза на промет осталих услуга, пореза на регистровано оружје, доприноса за обавезно социјално осигурање и трошкова поступка и то: опомена од 07.11.2012. године и 10.06.2013. године, опомена за плаћање пореза на додату вредност од 30.10.2013. године, 24.04.2014. године и 09.07.2014. године за периоде и у износима ближе наведеним у опоменама. Како тужилац у року остављеном у опоменама није извршио уплату доспелих, а неплаћених обавеза у целости, а његов захтев за одлагање плаћања пореског дуга је закључком од 18.11.2013. године одбачен, то је првостепени орган донео решења о принудној наплати из новчаних средстава на рачунима тужиоца и то: решење бр. 43301-1-02253/2012-2 од 10.06.2013.године, решење бр. 034-433-01-01307/13 од 25.06.2013.године, решење бр. 034-433-05-1-03754/2013 од 12.11.2013.године, решење бр. 034-433-05-02532/14 од 12.05.2014 године и решење бр. 034-433-05-03565/2014 од 18.07.2014.године, која решења су по извршности достављена Народној банци Србије на извршење. Будући да тужилац није измирио доспели дуг утврђен напред наведеним решењима о принудној наплати, првостепени орган је након увида у прибављени препис листова непокретности број ..., ... и ... КО ... од 03.12.2013. године из којих је утврдио да је тужилац власник предметних непокретности донео првостепено решење од 17.09.2014. године, којим је одредио принудну наплату доспелих пореских обавеза из непокретности тужиоца, која ће се извршити пописом, установљавањем хипотеке, одређивањем почетне вредности непокретности и продајом непокретности од стране пореског органа. Незадовољан решењем тужилац је изјавио жалбу која је одбијена оспореним решењем.

Суд је ценио наводе тужбе, па је нашао да исти нису од утицаја на другачије решавање ове управне ствари. Ово стога што је у току поступка утврђено да тужилац по издатим опоменама није у остављеном року извршио уплату доспелих пореских обавеза, нити су извршена решења о принудној наплати из новчаних средстава на рачунима тужиоца, па како је у поступку на основу преписа листова непокретности Службе за катастар непокретности Чачак број ..., број ... и ... КО ... утврђено да је тужилац власник непокретности, то су правилно порески органи закључили да су се стекли услови за доношење решења о одређивању принудне наплате из непокретности тужиоца за доспеле, а неплаћене пореске обавезе. Суд је ценио наводе тужиоца да непокретности уписане у лист непокретности број ... КО ... нису својина тужиоца и да су објекти срушени у НАТО бомбардовању, па налази да су то поновљени наводи жалбе које је тужени орган ценио у складу са чланом 235. став 2. Закона о општем управном поступку ("Службени лист СРЈ", број 33/97 и 31/01 и „Службени гласник

РС“, бр. 30/10), и дао разлоге због којих их сматра неоснованим, које у целости, као правилне и на закони засноване, прихвата и суд.

Имајући у виду напред наведено, Управни суд је нашао да закон није погрешно примењен на штету тужиоца, па је применом члана 40. став 1. и став 2. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“, број 111/09), одлучио као у диспозитиву пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
дана 14.01.2019. године, I-5 У 2355/17

Записничар
Марко Радосављевић, с.р.

Председник већа- судија
Снежана Алексић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

СС